

דאמי עלה בחורת רובא ואע"ג דמשיטת תוספות כרחם דס"ל דס"ם עדיף מרובא מכל מקום לא כוי מקשו בפשיטות מס"ם על רובא אלא ודאי דסמם נמי תורת רוב כוא , ולפ"ז בכאי כללא דספק ספיקא שאינו שקול בכל לדדיו לא מוסני לריך התבוננות, דלפעמים מהני בתורת רובא, וכדמוכה מישום גמור נגד מחלם נקבות מישום נדמה 🌽 כאי דפ׳ בהמה המקשה והאי דפ׳ אלמנה לכ"ג: וראורו בשו"ם הריב"ש סי' שע"ח וו"ל , עוד רחיתי מה שכתבתי למורינו ה"ד ניסים כ"ר בסוניים פתח פתוח כו', ומה שהקשים על החום׳ דאדרבה אית לן למימר סמוך מיעוט דאונס למחלה דאינו תחחיו, והו"ל תחתיו ברטן מיעוטא איברא ודאי אפילו לרבכן אמריכן סמוך מיעוטא למחלה דהא האי דפ' בתרא דיכמות דילאה שלימה חוששת מפרש בבכירות מעמח דר' יסושע משום סמוך מיעוטא דמפילות למחלה דנקבות והו"ל זכרים מיעוטא ולמיעוטא לא חיישיט, ומיהו היינו החם דמחוה דכרים ומחלה נקבות הוא ודאי ובהכרח כי כו יסד המלך מנכו של עולם לקיום המין, וא"כ ע"כ סזכרים המולדים מן המעוברת מיעוטא נינהו , שסרי מעט מפילות וחין להמלט מזה בשים פנים, אבל כאן אין אנו אומרים שהנבעלות בזנות מחלם סחם בעליהן ומחלה בלחי חחחיהם, כי היכי דנימא סמוך מישוטא למחלה ונחירה דמנין למו זה שיהיה מחלה על מחלה , אבל אנו הומרים שהדבר בספק בזה אפשר כמו זה , ואף אם נאמר סמוך מישוטא דאונם לאין חחתיו אכתי לא הוי מחתיו ברלון מישועה בודהי , אבל עדיין כאמר שאפשר זה כמו זה, וכראה לי שזה קרוב לדברי הרב ר' ניסים נ"ר אלא שהוא אומר דלים להו לרבון סמוך בכי האי גוונא , ואני אומר דאף אם נאמר בזה סמוך אכתי לא הוי תחתיו ברלון מישוטא אבל עדיין הספק במקומו עומד עכ"ל , סנה הריב"ש האיר עינינו להיכא לדון בתורת רוב דחם אפילו כלדדין אינן שקולין מלפרף למחלה והו"ל רובא , יוהיינו דותא היבא דידוע בעבעו של עולם מחלה על מחלה מלערף גם המיעוע דליהוי רובא , והיכא דאינו בטבעו של עולם אלא דאפשר זה כמו זה אזי בתורת פ"ם אנו דנין ובעינן שיסיו הספיקות שניהן שוין ושקולין ודוק:

זם ספק זכר ספק נקבם ונקבם לא קידשם, ואמ"ל זכר שמא נדמה כוא עכיל, ומכואר דמלטרף לס"ם אנו'ג דספק א' וכוא ספק נדמם אינו שקול , דכא נדמה אינו אלא מיעום, מיהו כראם דהתם לאו בתורת ס"ם אתינן עלה אלא משום רוב ממש , כיון דוכרים ואינו נדמה הו"ל ולרוב ודאי מלטרף, אבל בסים אטיג דעדיף מרובא מכל מקום כל שהוא דרך ספק ספיקא חיכו מועיל אלא בלדדין סשקולין, וסחם ודאי בתורת רובא אתיכן עלה , וכן מוכח מלשון הש"ם פ' אלמנה לכ"ג דף ס"ז גבי עובר אינו פוסל , ואמרו בש"ם הכא בחוששין למיעום קא מפלגי ופירש"י דשמח נקבה היח וחין לה חלק במקום בן, ואמ"ל זכר שמא מפיל, שכל ביולדות מחלם זכרים ומחלם נקבות , ויש שמפילום סמוך מיעוט דמפילום למחלה דנקבום סוו לים זכרים סראוין לירש מיעוט ולמיעום לח חיישימן ע"ם, ומשמע להדיח דמטעם כוב אמינן עלה, וכ"כ רש"י שם ז"ל אין חושבין למיעוט לשמא יהא זכר ויש לו חלק כהן דבחר רובא אזליכן ורובא יולדות או נקבות או מפילות עכ"ל, ובפ' בהמה המקשה נמי חיבא רובא דיולדות דבר שאימו קדוש בבכורה נקבות ונדמה , והו"ל דבר הקדוש מיטוט , ורש"י שכחב שם דרך ספק ספיקא נראה דלאו דוקא אלא משום רובא סוא דאחינן עלה , וכן מוכרח מהא דאמרו שם פ' אלמנה, והכא בחוששין למיעום קמפלבי , ואי נימא דספק שאינו שקול נמי מלטרף לס"ם , א"כ סים מועיל סים אפילו למאן דחיים למיטוטא , דסא ר' מאיר דס"ל דחוששין למיטוס ואנו ר"פ כחשה בנדה שם רבי מאיר מעהר ואמרו בש"ם משום ס"ם, הרי דאפילו לר' מאיר מסני ס"ם , וא'כ סיכי אמרו בפ' אלמנה קמפלגי בחוששין למיטוט הא ס"ם אמריק אפילו למחן דחיים למיעוטא , אלא מוכרח דבחורת ס"ם לא מסמי כלל ומשום דאין הלדדין שקולין אלא במורם רוב, ובתום' פ' אלמנה לכ"ג דף ס"ז בד"ה אין חוששין למישוט ז"ל , ומיהו ל"ט בריש כמוכר פירות דאזיל ר' יוסי בתר רובא דוריעה לבוציה ממון אלמה לה חיים רבי יופי למיעום ליגרין ממוכא וכ"ש לעכון איפורה ע"ש, כרי